

CO DĚLAJÍ RARÁŠCI?

Seznamujeme se s pravidly (18.9. – 22.9.2017)

Dítě a jeho tělo, Dítě a jeho psychika, Dítě a ten druhý, Dítě a společnost, Dítě a svět

Pozor děti na úraz, ve třídě je hodně nás, proto nožky neběhají, pomalu zde chodívají (želvičkové pravidlo). Proto běháme tam, kde je volný prostor, na hřišti, v parku, v tělocvičně nebo na tenisovém hřišti. A to nejenom s tenisovou raketou. Děti se zúčastnily tenisového odpoledne v Lužáneckém parku. Pozorovaly malé i větší tenisty při hře a pak si společně zasoutěžily. Vyzkoušely slalom na koloběžce, hledání ztracených předmětů v písku, přenášení vejce na lžici, hod míčkem na cíl. Některé děti si nechaly malovat na obličej. Odcházely se spoustou zážitků. A dokonce jsme měli i čas zacvičit si na posilovacích strojích. A v šatně a v koupelně další pravidla, která podporují správně zvládat sebeobsluhu. Uplatňovat základní kulturně hygienické a zdravotně preventivní návyky (starat se o osobní hygienu – kapičkové pravidlo, přijímat stravu a tekutinu, umět stolovat, postarat se o sebe a své osobní věci, oblékat se, svlékat, obouvat apod.)

Když někdo něco vypráví, já ho v klidu poslouchám, až svoji větu dokončí, řeknu, co si myslím sám (ouškové pravidlo). Přirozeně pomáháme dětem, aby dokázaly ovládnout své afektivní chování (odložit splnění svých osobních přání, zklidnit se, tlumit vztek, zlost, agresivitu apod.). Sledujeme pohádky (Byl jednou jeden život, Malý Teo, Jula a Chmula), povídáme si nad obrázky (gymnastika mluvidel). Každé dítě si založilo svůj deník, který jej bude provázet po celý rok. Do deníku již otiskly své dlaně a nakreslily svou postavu.

Moje pusa, i ta tvoje, umí hezká slovíčka, poprosí a poděkuje, umí zahřát srdíčka (pusinkové pravidlo), umíme poprosit, poděkovat, omluvit se. Vytváříme povědomí o mezilidských, morálních hodnotách. Ve školce jsme všichni kamarádi, umíme si pomáhat (kamarádké pravidlo). Posilujeme prosociální chování ve vztahu k ostatním lidem (v rodině, mateřské škole, v dětské herní skupině). A s tím souvisí i další, hračkové pravidlo – když si hračky roztáhám, na místo je vždycky dám. Děti pracovaly s pracovními listy, na obrázcích rozlišovaly správné a špatné chování dětí.

Oběd leží v bříšku, přečteme si knížku, a než skončí vyprávění už k nám přijde sladké snění (měsíčkové pravidlo). Děti se adaptují na život ve školce, aby aktivně zvládaly požadavky plynoucí z prostředí mateřské školy i jeho běžných proměn (vnímat základní pravidla jednání ve skupině, podílet se na nich a řídit se jimi, podřídit se rozhodnutí skupiny, přizpůsobit se společnému programu, spolupracovat, přijímat autoritu). Spoluvytváříme prostředí pohody, třeba i takovým netradičním pojetím písničky Prší, prší...

Při procházkách pozorujeme blízké prostředí mateřské školy. Zaměřujeme se na získávání praktické orientace okolí školky (pojmenování budov, určení k čemu slouží). Pozorujeme přírodu, změny v přírodě, změny počasí. V Lužáneckém parku jsme sbírali kaštany, stavěli domečky z přírodnin. Je důležité, aby děti měly povědomí o významu životního prostředí pro člověka.